

Odričemo se naših dugova, a ne autocesta

Monetizacija nije prodaja autocesta.

Monetizacija je postupak kojim bi se autoceste dale u najam na upravljanje, ne prodaju. Cilj je dobiti jednokratnu uplatu za koncesiju za vraćanje kredita HAC-a i ARZ-a. U naredne tri godine na naplatu dolaze 2 milijarde eura glavnice. Ukupno moramo vratiti 4 milijarde eura glavnice kredita do 2039. godine. Ako dug vraćamo na način reprograma- kao što se činilo do sada dizanjem novih kredita - s kamatom ćemo u narednih gotovo 25 godina ukupno morati vratiti najmanje 8 milijardi eura.

Autoceste su i danas u koncesiji

Autoceste su i danas pod koncesijom. Današnji koncesionari tvrtke HAC i ARZ iz prihoda koji ostvaruju na godišnjoj razini ne mogu vraćati kreditne obveze. Radi se o ukupno 1,9 milijardi kuna godišnjih prihoda. Primjerice, u ovoj godini će HAC i ARZ za redovne troškove poslovanja (održavanje autocestovne infrastrukture) i povrat kreditnih obveza trebati osigurati 9 milijardi kuna. Dakle, nedostaje im više od sedam milijardi kuna.

Ušteda na kamatama 30 milijardi kuna

Postupak monetizacije ocijenjen je najboljim modelom za rješavanje kreditnih zaduženja. Cilj je dobiti zadovoljavajući iznos kojim bismo zatvorili najveća kreditna zaduženja koja dolaze na naplatu ove i naredne tri godine (radi se o dvije milijarde eura). Na taj način kroz razdoblje od 35 do 40 godina (izbjegnemo li varijantu reprograma kredita kao drugu mogućnost) uspjeli bismo samo na kamatama uštedjeti 30 milijardi kuna.

Državi ostaje 60 milijardi kuna od trošarina

Usto, 60 milijardi kuna iz trošarina po litri goriva koje bismo u budućnosti prihodovali ne bi išla koncesionaru, nego ostajalo za ulaganje u županijske i lokalne ceste te željezničku infrastrukturu, koju građani koriste svakodnevno za razliku od autocesta. U slučaju reprograma kredita ta značajna sredstva morali bi potrošiti za vraćanje kredita.

Dug za autoceste moramo vratiti

Naposljeku, važno je naglasiti kako se ne radi o rasprodaje naših autocesta, to nije istina. Ništa se ne rasprodaje, jer su autoceste neotudivo vlasništvo RH. Ali, naš je i dug jer je nastao zbog gradnje autocesta. Kao građani i kao država dug moramo vratiti. Nitko osim nas to neće učiniti i to je činjenica. Dakle, nisu samo autoceste naše blago, nego je naš i javni dug, krediti za autoceste koje smo dizali da bismo imali to blago. Vlada je ocijenila da je ovaj model najmanje bolan za gradane i državu, jer se njime ne odgada otplata nego se rješava pitanje kreditnih zaduženja ne gomilajući nova.

Hrvatska ostaje vlasnik autocesta

Vlada se odlučila za opciju koju je ocijenila najboljom zato da bi izbjegla onu opciju koja će u konačnici za gradane i državu biti skuplja. Istodobno, korisnici autocesta neće osjetiti razliku u kvaliteti usluga i sigurnosti promjenom koncesionara. I dalje ćemo biti vlasnici istih autocesta koje ostavljamo i budućim generacijama. U konačnici, davanjem autocesta u koncesiju upravljanja nitko nam ne oduzima osjećaj ponosa na činjenicu da su to cijelo vrijeme naše autoceste.